

PRO MEMORIA III

PROFESOROWIE UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
SPOCZYWAJĄCY NA CMENTARZACH KRAKOWA

1803 – 2017

WYDAWNICTWO
UNIWERSYTETU
JAGIELLOŃSKIEGO

PRO MEMORIA III

PRO MEMORIA III

PROFESOROWIE UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
SPOCZYWAJĄCY NA CMENTARZACH KRAKOWA

1803 – 2017

POD REDAKCJĄ
JANA WIKTORA TKACZYŃSKIEGO

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

Recenzenci

Prof. dr hab. Andrzej Chwalba (Pro Memoria I)

Prof. dr hab. Andrzej Stopka (Pro Memoria II)

Prof. dr hab. Zdzisław Pietrzyk (Pro Memoria III)

Opracowanie redakcyjne biogramów

Jolanta Herian-Ślusarska

© Copyright by Jan Wiktor Tkaczyński & Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
Wydanie I, Kraków 2018
All rights reserved

Niniejszy utwór ani żaden jego fragment nie może być reprodukowany, przetwarzany i rozpowszechniany w jakikolwiek sposób za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych oraz nie może być przechowywany w żadnym systemie informatycznym bez uprzedniej pisemnej zgody Wydawcy.

ISBN 978-83-233-4527-5

Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego

www.wuj.pl

Redakcja: ul. Michałowskiego 9/2, 31-126 Kraków

tel. 12 663 23 81, 12 663 23 82, fax 12 663 23 83

Dystrybucja: tel. 12 631 01 97, tel./fax 12 631 01 98

tel. kom. 506 006 674, e-mail: sprzedaz@wuj.pl

Konto: PEKAO SA, nr 80 1240 4722 1111 0000 4856 3325

**Wydano staraniem
Komitetu ds. Opieki nad Grobami Profesorów
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w dziesięciolecie swojego ustanowienia**

Finansowego wsparcia druku publikacji udzielili:

Prof. dr hab. Urszula Marta Doleżał

Fundacja Studentów i Absolwentów UJ „Bratniak”

oraz

Wydziały Uniwersytetu Jagiellońskiego:

Prawa i Administracji

Lekarski

Farmaceutyczny

Nauk o Zdrowiu

Filozoficzny

Historyczny

Filologiczny

Polonistyki

Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej

Matematyki i Informatyki

Chemii

Biologii

Zarządzania i Komunikacji Społecznej

Studiów Międzynarodowych i Politycznych

Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii

Geografii i Geologii

Rektor
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy,

w tym roku po raz trzeci mam przyjemność zaprosić Państwa do lektury znanej już z poprzednich dwóch wydań (2014, 2016) publikacji upamiętniającej zmarłych Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wydanie trzecie zatytułowane *Pro Memoria. Groby profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego na cmentarzach Krakowa 1803–2017* zostało uzupełnione i zaktualizowane, udokumentowało zarazem dwa kolejne lata pracy powołanego w Uczelni Komitetu ds. Opieki nad Grobami Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego. Komitet ten, kierowany z ogromnym zaangażowaniem przez Profesora Jana Wiktora Tkaczyńskiego, jak w poprzednich latach, tak i teraz stanął na wysokości zadania, znakomicie i profesjonalnie wywiązując się z przyjętych obowiązków.

Dla każdej rodziny – także tej uniwersyteckiej – dbałość o zachowanie w pamięci przodków jest wyrazem szacunku wobec historii i tradycji, ale też sposobem na zapewnienie im godnego miejsca w zbiorowej pamięci. Dla Uniwersytetu Jagiellońskiego pamięć ta jest wartością samą w sobie. I choć rzeczy wartościowe nie muszą zabiegać o uwagę, w tym wypadku społeczność uniwersytecka pielęgnuje pamięć o swoich zmarłych Profesorach czynnie i z należną czcią. Odczuwamy bowiem nieprzeparłą potrzebę dzielenia się ze wszystkimi uczelnianą schedą po naszych naukowych antenatach.

Prace Komitetu ds. Opieki nad Grobami Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego trwają nieprzerwanie od 10 lat, stale poszerzając zasoby naszej wiedzy o dziejach Uniwersytetu, o ludziach, którzy go tworzyli, wywołując ich z przeszłości, ale i – nierzadko – z zapomnienia. I choć dzieje się to w mikroskali Jagiellońskiej Wszechnicy, to jednak dotyka uniwersalnych emocji oraz dylematów ludzkości: życia i śmierci, przemijania, ale też nieustannej potrzeby pamięci o tych, którzy swoim sercem, wrażliwością i energią

badaczy, a zarazem świadomością tradycji i kultury Almae Matris Jagellonicae, łącząc nas z przeszłością, prowadzą równocześnie ku przyszłości. To, co naprawdę ważne, choćby zdarzyło się sto lat temu, trwa w nas nadal, jakby zdarzyło się wczoraj. Jest zatem naszym wspólnym obowiązkiem dbanie o zachowanie wspomnień o tych, którzy odeszli, a położyli podwaliny i współtworzyli dzisiejszą świetność naszego Uniwersytetu.

W ciągu czterech lat, które minęły od pierwszego wydania książki *Pro memoria*, naturalną kolejną rzeczą na krakowskich cmentarzach przybyło mogił Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nasze zmarłe Koleżanki i zmarli Koledzy pozostają jednak w naszych myślach, w sercach, w codziennej pamięci i w powracającej frazie: *Ktoś tutaj był i był, a potem nagle zniknął i uporczywie go nie ma.* (Wisława Szymborska)

Szanowni Państwo, serdecznie zapraszam do lektury.

Kraków, maj 2018 roku

Prof. dr hab. med. Wojciech Nowak

O (CZĘSTO) NIEODROBIONEJ LEKCJI POKORY WOBEC DOKONAŃ NASZYCH ZMARŁYCH PROFESORÓW

Gdyby zapytać każdego z nas, za co gotów byłby oddać swoje życie, to zapewne wszyscy odpowiedzialibyśmy, że za naszą ojczyznę. Tą – małą wprawdzie, ale przecież jednak ojczyznę – jest nasz Uniwersytet. Dobro, które odziedziczyliśmy po naszych Koleżankach i Kolegach, i które – rzecz jasna – naszą powinnością jest przekazać bez uszczerbku następnym pokoleniom. Dobro wspólne, którego jesteśmy jedynie chwilowymi depozytariuszami. Istnienie uniwersytetu pojmowanego w kategoriach ponadczasowej wspólnoty pokoleń dowodzi bowiem ponad wszelką wątpliwość, że istnieją wartości, które są trwałe i niezniszczalne. Starzeją się one, to prawda, jak wszystko zresztą na tym świecie, lecz bynajmniej nie stają się przez to przestarzałe.

W znanym powszechnie wyimku poetyckim Cypriana Kamila Norwida *Ojczyzna to ziemia i groby. Narody, tracąc pamięć, tracą życie* można – bez obawy o utratę sensu owego przesłania – zastąpić słowa „ojczyzna” i „narody” innym, równie uniwersalnym wyrazem. Jest nim słowo „uniwersytet”. Każda uczelnia stanowi bowiem z definicji nie tylko wspólnotę żywych, lecz także międzypokoleniowy most łączący przeszłość oraz przyszłość; tych, którzy odeszli, z tymi, którzy przyjdą po nas. Stąd, jeśli chce się nie tylko poznać, ale i współtworzyć historię jakiegokolwiek uniwersytetu, to należy pójść na cmentarze, gdzie spoczywają jego profesorowie. Swoim życiem i śmiercią poświęcają oni bowiem słuszność Norwidowskiej definicji, a ich niejednokrotnie żmudna droga badawcza oraz losy życiowe dokumentują tę nieprzerwaną nić pokoleń, z której utkana jest współczesność naszej przesławnej *Almae Matris*.

Nasza cywilizacja to jednak nie tylko składnica słów pięknych i mądrych, nie tylko umiejętność dziedziczenia starych zaklęć, legend i bajek, ale również udział w trwającym od stuleci sprzysiężeniu na rzecz nadziei, czyli repetycji wiary w dobrą część

człowieka. Mając przed oczyma ten właśnie punkt odniesienia, możemy – bez ryzyka popadnięcia w rozterki – ustosunkować się do własnych dokonań, do własnych zasług i zapytać: czy rzeczywiście są one tak wielkie, tak doniosłe, jak się nam często wydaje? Podtrzymywanie pamięci o naszych zmarłych Koleżankach i Kolegach powinno być zatem postrzegane nie tylko jako probierz naszych wysiłków sprostania wymaganiom czasów współczesnych, lecz także jako (często) nieodrobiona lekcja pokory wobec dokonań naszych poprzedników.

Warto bowiem tutaj przypomnieć, że być może dlatego daremnie szukać w pracach naszych zmarłych profesorów formuł, które cieszą się tak wielką popularnością, że, zamiast grubo ciosanej prawdy, dostarczają czytelnikowi złudzenia finezyjnego pojmowania rzeczy bulwersująco niezrozumiałych. Być może próżno ich szukać dlatego, że nasi zmarli poprzednicy poświadczają swoimi życiorysami trwanie w szacunku dla powagi Platona i Arystotelesa, Kartezjusza i Kanta, Newtona i Keplera, czyli tych, których dokonania są fundamentem naszego gmachu wiedzy. Czy umiemy bowiem bez tych tytanów rozumu wyobrazić sobie naukowe osiągnięcia najpierwszych z naszego chociażby uniwersyteckiego panteonu – Olszewskiego i Smoluchowskiego, Weigla i Cybulskiego, Banacha i Ingardena?

Jeśli więc my sami nie potrafimy pamiętać o naszych zmarłych, nie potrafimy przekazać innym potrzeby troski o taką pamięć, to nie liczymy, że ci, którzy przyjdą w przyszłości, zechcą pamiętać o nas. Umieramy bowiem wtedy (bo na śmierć nie ma lekarstwa), gdy serce, ten dwuczłonowy mięsień spełniający funkcję pompy życiodajnej krwi, zamienia się w okolicznościowy laurkowy symbol w formie trójkąta z dwoma zaokrągleniami. Naprawdę umieramy jednak wówczas, gdy pamięć o nas przepada z braku ciągłości w przekazywaniu z pokolenia na pokolenie tej podstawowej prawdy, że żyjemy wszak dalej – w innych. Tę prawdę dokumentuje prezentowany zbiór not biograficznych zmarłych w latach 1803–2017 profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego. Odbija się w nim, niczym w zwierciadle, oprócz umiłowania wiedzy, to, co równie cenne w naszym zawodzie nauczyciela akademickiego, a mianowicie służba bliźnim i ojczyźnie. Bo ojczyzna – jeśli wolno uzupełnić definicję Norwida – to również my wszyscy.

Upamiętnianie w różnej formie wszystkich zmarłych profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego jest zadaniem spełnianym przez powołany 4 grudnia 2008 roku decyzją ówczesnego rektora UJ, prof. dr. hab. Karola Musioła, **Komitet ds. Opieki nad Grobami Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego**. To pierwsza tego typu instytucja w Polsce. O znaczeniu zaś stałego wysiłku kultywowania pamięci swoich zmarłych profesorów najlepiej poświadczą obecność w składzie Komitetu przedstawicieli wszystkich wydziałów naszego Uniwersytetu:

Wydział Prawa i Administracji	dr hab. Marian Małecki (do 2016 prof. dr hab. Kazimierz Baran) (do 2011 prof. dr hab. Andrzej Mączyński)
Wydział Lekarski	dr hab. Ryszard W. Gryglewski, prof. UJ; dr Teresa Wolska-Smoleń (do 2015 prof. dr hab. Aleksander Skotnicki)
Wydział Farmaceutyczny	dr hab. Małgorzata Zygmunt (do 2017 prof. dr hab. Andrzej Starek)
Wydział Nauk o Zdrowiu	dr Wojciech Kłapa (do 2015 dr hab. Zygmunt Pucko)
Wydział Filozoficzny	prof. dr hab. Wojciech Suchoń
Wydział Historyczny	dr hab. Zenon Piech, prof. UJ
Wydział Filologiczny	dr hab. Katarzyna Bazarnik (do 2017 dr hab. Anna Sawicka, prof. UJ)
Wydział Polonistyki	dr hab. Maciej Rak
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	dr hab. Marek Jamroz (do 2015 prof. dr hab. Kazimierz Grotowski)
Wydział Matematyki i Informatyki	dr Krzysztof Ciesielski
Wydział Chemii	dr hab. Barbara Krajewska (do 2016 prof. dr hab. Katarzyna Stadnicka) (do 2012 prof. dr hab. Mieczysława Najbar)
Wydział Biologii	prof. dr hab. Alicja Zemanek
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej	dr Piotr Lechowski
Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych	prof. dr hab. Jan Wiktor Tkaczyński (przewodniczący Komitetu)
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii	prof. dr hab. Jacek Międzobrodzki
Wydział Geografii i Geologii	prof. dr hab. Joanna Pociask-Karteczka
Archiwum UJ	dr hab. Przemysław Żukowski
Dział Promocji UJ	Jolanta Herian-Ślusarska (sekretarz Komitetu)

Komitet odgrywa jednakże nie tylko rolę świadka pamięci, lecz instytucjonalnie jej dowodzi. Nasza pamięć jest bowiem, wiemy to wszyscy, bardzo zawodna. Przecież opuszczone, zaniedbane groby najlepiej ilustrują ten fakt. Nie zawsze spłacenie zaciągniętego długu wdzięczności wobec zmarłych profesorów jest jednak możliwe. Na przeszkodzie stają nie tyle trudności biurokratyczne bądź finansowe, ile prawne: Komitet nie może bowiem podjąć żadnych działań rewaloryzacyjnych tych grobów, które posiadają prawnych dysponentów. Możemy zatem w takich przypadkach jedynie gromadzić informacje o opłakanym stanie danej mogiły, lecz podjąć decyzji o jej renowacji – niestety – już nie.

Zadaniem Komitetu ds. Opieki nad Grobami Profesorów UJ nie jest jednak tylko troska o materialny stan grobów profesorskich, lecz także pielęgnowanie, a niekiedy wręcz przywracanie pamięci o zmarłych profesorach UJ oraz ich zasługach dla środowiska akademickiego, naszego miasta, a niekiedy i kraju. Utworzony pod koniec roku 2010 i redagowany przez Komitet na głównej stronie internetowej Uniwersytetu Jagiellońskiego poczet zmarłych profesorów UJ zatytułowany **Lista Pamięci** jest pierwszym tego typu przedsięwzięciem w Polsce (www.in-memoriām.uj.edu.pl/lista-pamięci). Dokumentując istnienie dotychczas odszukanych przez nas 1160 profesorów krakowskiej *Almae Matris* zmarłych w latach 1803–2017, stanowi najlepszy pomnik naszej wspólnej wdzięcznej pamięci.

Takim wreszcie pomnikiem wdzięcznej pamięci jest niniejsza publikacja, uzupełniona w stosunku do wydania pierwszego i drugiego o nazwiska profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego, którzy spoczęli, oprócz cmentarzy Rakowickiego i Salwatorskiego, na innych cmentarzach Krakowa. Ustalona przez nas liczba 954 profesorów spoczywających na miejskich cmentarzach niekoniecznie jednak musi być pełna. Nie mamy bowiem pewności, czy dzięki naszej kwerendzie udało się odszukać wszystkich profesorów UJ, którzy w latach 1803–2017 znaleźli miejsce wiecznego spoczynku na tych właśnie cmentarzach. Podobnie może być z przywołanymi informacjami dotyczącymi pisowni nazwisk, kolejnością imion bądź podwójnych nazwisk, wreszcie datami życia i śmierci (niekiedy różniącymi się od tych na płycie nagrobnej i w dokumentach). Liczymy na to, że odzew społeczny na to właśnie opracowanie przyczyni się do ewentualnego sprostowania przedstawionych tutaj danych.

Musimy zarazem wyjaśnić, że celem naszej publikacji nie jest zastępowanie obszernych informacji biograficznych zawartych w encyklopediach bądź leksykonach. Tutaj pojawia się natomiast to, czego w nich nie ma, a mianowicie dokładne określenie lokalizacji oraz fotografia grobu. Owo zadanie można uznać za więcej niż pionierskie ze względu na, po pierwsze, trudność ustalenia liczby profesorów UJ spoczywających na wszystkich cmentarzach krakowskich. Po drugie, już samo ustalenie ich nazwisk stanowi nie lada wyzwanie: nie był i nie jest bowiem prowadzony żaden całościowy rejestr profesorów wykładających na Jagiellońskiej Wszechnicy. I po trzecie wreszcie, również trudne jak poprzednie: realizacja tego przedsięwzięcia wymagała przeprowadzenia swoistej inwentaryzacji grobów, czyli dokonania wizji lokalnej w terenie, która pozwoliła na dokładne określenie lokalizacji danego grobu. Nowością w porównaniu z poprzednimi wydaniem (i – nie ukrywajmy – poważnym ułatwieniem) jest opatrzenie miejsca, w którym znajduje się każdy podany przez nas grób, współrzędnymi geolokalizacyjnymi, dzięki czemu możliwe stało się wykorzystanie aplikacji w telefonie komórkowym/smartfonie w celu odszukania konkretnego grobu w terenie.

W tym kontekście wyjaśnienia wymaga naturalnie także samo kryterium wyboru, czyli zdefiniowanie pojęcia „profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego”. Uznaliśmy, że na potrzeby niniejszej publikacji przez przedmiotowe pojęcie będziemy rozumieli każdego wykładowcę zatrudnionego na stanowisku profesora lub docenta bądź posiadającego co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego. I, co szczególnie istotne, niezależnie od długości okresu zatrudnienia w krakowskiej Wszechnicy.

Wyłącznie społeczna działalność Komitetu nie byłaby możliwa bez życzliwego wsparcia ze strony obecnego rektora, prof. dr. hab. med. Wojciecha Nowaka, dziekanów wszystkich wydziałów, a także pracowników administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, społeczności akademickiej, a nade wszystko tych, którzy pamiętają. To dobrze, że tak się dzieje, niechaj mówią bowiem nie tylko kamienie, spiz i – najbardziej z nich nietrwały – papier. Niech przemawiają także nasze serca, nasza pamięć!

Naszej przesławnej Wszechnicy przyświeca dewiza *plus ratio quam vis* (więcej znaczy rozum niż siła). Pokażmy, jako nieodrodni dziedzice naszych zmarłych Koleżanek i Kolegów, iż dobrze zrozumieliśmy sens tej maksymy, że podtrzymując o nich pamięć, dowodzimy tej niezbędnej w życiu każdego badacza szczypty pokory wobec dokonań poprzedników, i że pamiętając o przeszłości, również dzisiaj wytyczamy dla nas w taki, jeszcze inny sposób, drogę do przyszłości.

PRO MEMORIA III

**PROFESOROWIE UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
SPOCZYWAJĄCY NA CMENTARZACH KRAKOWA**

1803 – 2017

Jadwiga ACKERMANN

1901 – 1985

Biolog i chemik, specjalista z zakresu histologii, profesor zwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Histologii na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie (1953–1971). Zatrudniona od 1941 w tzw. Archiwum Robła, badającym szczątki i zebrane materiały z grobów katyńskich. Harcmistrz ZHP. Komendantka (1923–1926), następnie zastępczyni komendantki (1926–1927) Krakowskiej Chorągwi Żeńskiej.

Cmentarz Rakowicki, kw. Ł, płn.-wsch.;
GPS: 50.073358, 19.952421

Teresa ADAMEK-GUZIŁ

1939 – 2008

Lekarz, specjalista chorób wewnętrznych i alergologii, od 1993 kierownik Kliniki i Katedry Chorób Wewnętrznych i Medycyny Wsi w Collegium Medicum UJ, wojewódzki konsultant ds. alergologii, ordynator I Oddziału Chorób Wewnętrznych w Szpitalu Specjalistycznym im. Józefa Dietla w Krakowie. Przewodnicząca Krakowskiego Oddziału Towarzystwa Internistów Polskich. Autorka lub współautorka ponad 130 publikacji. Członek Komisji Bioetycznej przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie, członek Europejskiej Akademii Alergologii i Immunologii Klinicznej (EAACI). U honorowaną nagrodą Rektora UJ „Pro Arte Docendi” (2006).

Cmentarz Salwatorski, sektor W, rz. 5, gr. 27;
GPS: 50.052048, 19.905230

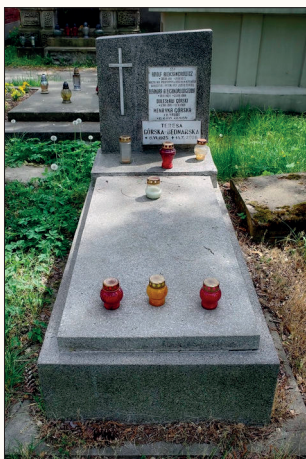
Kazimierz J.B. AJDUKIEWICZ

1853 – 1921

Specjalista w dziedzinie rolnictwa, w szczególności mechanizacji rolnictwa. Profesor UJ i Politechniki Lwowskiej.

Cmentarz Rakowicki, kw. XVIII, rz. 8, gr. 24;
GPS: 50.076104, 19.950922

Adolf ALEKSANDROWICZ

1811 – 1875

Chemik, farmaceuta, aptekarz, balneolog, działacz polityczny. Docent w Katedrze Chemii i Farmacji UJ. Właściciel apteki „Pod Żółtą Głową” przy ul. Grodzkiej 25. Uczestnik powstania krakowskiego oraz Wiosny Ludów. Za działalność polityczną aresztowany przez władze austriackie, więziony na Wawelu, potem w twierdzy w Ołomuńcu. Po powrocie z więzienia radny miejski. Członek Towarzystwa Naukowego Krakowskiego i Akademii Umiejętności. Jego imieniem nazwano ulicę w Krakowie.

Cmentarz Rakowicki, pas Lc, płn.-zach.;
GPS: 50.074423, 19.956888

Julian ALEKSANDROWICZ

1908 – 1988

Lekarz internista, filozof medycyny, hematolog, inicjator badań epidemiologicznych dotyczących białaczek oraz znaczenia niedoboru i nadmiaru bioelementów. Twórca neounitarystycznej teorii białaczek i holistycznego poznawania przyczyn chorób i ich leczenia. Kierownik III Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, a następnie Katedry i Kliniki Hematologii Akademii Medycznej w Krakowie. Założyciel oraz redaktor „Hematologica Cracoviensia” (później „Hematologica Polonica”). Uczestnik kampanii wrześniowej, żołnierz AK (pseud. Doktor Twardy). W Krakowie jest ul. Doktora Twardego.

Cmentarz Rakowicki, pas D, wsch., gr. 2, ul. Prandoty;
GPS: 50.078004, 19.956592

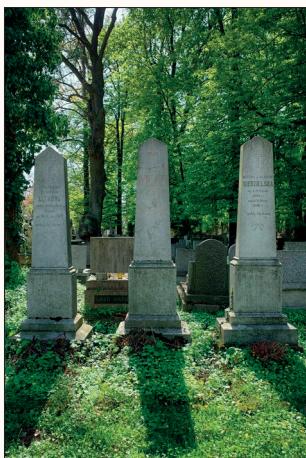

Alojzy ALTH

1819 – 1886

Geolog, mineralog, kierownik Katedry Mineralogii i Geologii UJ, dziekan Wydziału Filozoficznego. Autor pierwszego podręcznika mineralogii napisanego w języku polskim, a także prac dotyczących Tatr, m.in. Doliny Chochołowskiej oraz skał okolic Czerwonych Wierchów. Jeden z inicjatorów wydania *Atlasu geologicznego Galicji*. Członek Akademii Umiejętności i wielu towarzystw przyrodniczych. Był też uznanym prawnikiem.

Cmentarz Rakowicki, kw. Q, płn.-wsch.;
GPS: 50.075023, 19.954785

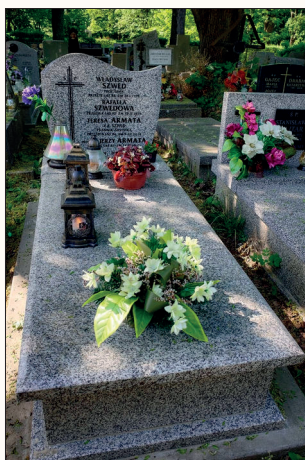

Zofia AMEISENOWA

1897 – 1967

Historyk sztuki, od 1921 związana z UJ, kustosz Biblioteki Jagiellońskiej. Specjalizowała się w problematyce rękopisów iluminowanych i grafikach, znawczyni europejskiego malarstwa miniaturowego i ikonografii biblijnej.

Nowy cmentarz Żydowski przy ul. Miodowej,
kw. 12, rz. 4, gr. 12;
GPS: 50.053523, 19.951454

Jerzy ARMATA

1928 – 2015

Lekarz, pediatra, onkolog i hematolog dziecięcy, humanista, społecznik. Pierwszy kierownik Kliniki Onkologii i Hematologii Dziecięcej Polsko-Amerykańskiego Instytutu Pediatrii w Collegium Medicum UJ. Twórca i pierwszy przewodniczący Polskiej Pediatricznej Grupy ds. Leczenia Białaczek i Chłoniaków, współtwórca Fundacji „Wyspy Szczęśliwe”, działającej na rzecz leczenia dzieci z chorobą nowotworową. Zasłużony dla rozwoju onkologii i hematologii dziecięcej oraz efektywnego leczenia nowotworów u dzieci.

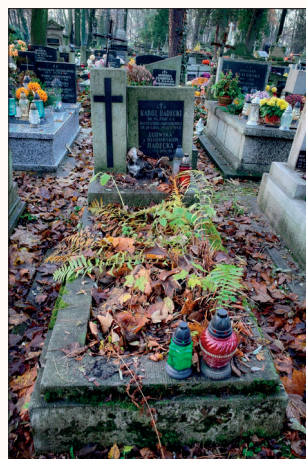
Cmentarz Rakowicki, kw. LXXIX, rz. 4, gr. 12, ul. Prandoty;
GPS: 50.077031, 19.956246

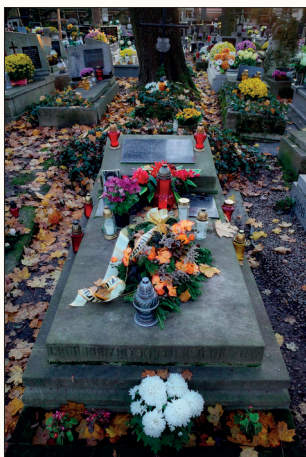
Karol BADECKI

1886 – 1953

Historyk literatury, bibliotekoznawca, archiwista. Od 1946 w Bibliotece Jagiellońskiej, później dyrektor Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu. Od 1950 ponownie w BJ jako kustosz i kierownik Działu Starych Druków. Przedmiotem jego badań naukowych była polska literatura mieszczańska XVI i XVII wieku. Inwentaryzował też zbiory bibliotek z dawnych dworów. Członek Akademii Umiejętności i Polskiej Akademii Umiejętności oraz Towarzystwa Naukowego Warszawskiego.

Cmentarz Rakowicki, kw. VII, rz. 8, gr. 32;
GPS: 50.074418, 19.951961

Irena BAJEROWA

1921 – 2010

Badaczka dziejów języka polskiego, autorka fundamentalnych prac z zakresu historii języka oraz związków języka z życiem narodu i kulturą. W latach 1945–1946 i 1950–1955 na UJ, najpierw w Studium Słowiańskim, następnie jako starszy asystent i adiunkt przy Katedrze Filologii Słowiańskiej. Od 1955 w Katowicach, początkowo w Wyższej Szkole Pedagogicznej, później na powstałym w 1968 Uniwersytecie Śląskim. Członek Polskiej Akademii Umiejętności i Polskiej Akademii Nauk, Rady Języka Polskiego przy prezydium Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Towarzystwa Językoznawczego. Córka innego wybitnego polskiego językoznawcy – prof. Zenona Klemensiewicza.

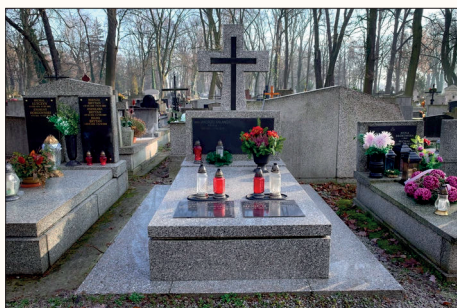
Cmentarz Rakowicki, kw. M, ptn., gr. 15;
GPS: 50.073155, 19.953152

Andrzej BAŁANDA

1941 – 2010

Fizyk, specjalista w dziedzinie spektroskopii jądrowej. W Instytucie Fizyki UJ od 1963 do śmierci. Współorganizator i pierwszy rektor (1998–2007) Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Sączu, współautor projektu ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym. Instruktor taternictwa jaskiniowego.

Cmentarz Rakowicki, kw. XVI, zach., gr. 19;
GPS: 50.074874, 19.949593

Tadeusz BANACHIEWICZ

1882 – 1954

Astronom, matematyk i geodeta. Pionier polskiej radioastronomii. Dyrektor Obserwatorium Astronomicznego UJ (1919–1954), w którym stworzył program systematycznych obserwacji gwiazd zmiennych zaćmieniowych. Zajmował się problemami mechaniki nieba, astronomii sferycznej i geodezji. Opracował metodę obliczania orbit parabolicznych komet i planetoid (metoda Banachiewiczza–Olbersa). Założyciel (1925) kwartalnika naukowego „Acta Astronomica”. Członek Polskiej Akademii Umiejętności i Polskiej Akademii Nauk. W latach 1932–1938 wiceprezes Międzynarodowej Unii Astronomicznej. Autor ponad 230 publikacji naukowych. Imieniem Banachiewicza nazwano jedną z planetoid oraz krater na niewidocznej z Ziemi stronie Księżyca.

Krypta Zasłużonych w podziemiach kościoła oo. Paulinów na Skalce;
GPS: 50.048198, 19.937898